

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7898/2542

นายทรงเดช ประดิษฐ์สมานนท์โจทก์ นายบรรยง จริยเศรษฐวงศ์ผู้ร้อง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้คัดค้าน
บริษัทเงินทุนพานิช จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/14, ป.พ.พ. มาตรา 692, พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 119,
พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119

ย่อ / หลักกฎหมาย

บ. ทำสัญญาค้ำประกันห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ซึ่งไปทำสัญญาขายลดเช็คต่อลูกหนี้โดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ต่อมาห้างหุ้นส่วนจำกัดส. ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดลูกหนี้ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามสัญญาขายลดเช็คจากกองทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. และศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งถึงที่สุดอนุญาตให้ลูกหนี้ได้รับชำระหนี้ อายุความตามสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ที่มีต่อห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. จึงย่อมระงับสูญผลลงในวันยื่นคำขอรับชำระหนี้ตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/14(3) อันเป็นโทษแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. และย่อมเป็นโทษแก่ บ. ในฐานะผู้ค้ำประกันซึ่งยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 692 ต่อมาเมื่อลูกหนี้ถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จึงได้ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติล้มละลายฯ มาตรา 119 มีหนังสือทวงหนี้ให้ บ. ชำระหนี้ตามสัญญาค้ำประกันไม่เกินกำหนด 10 ปี นับแต่วันที่อายุความได้ระงับสูญผลลง หนี้ที่ บ. ต้องรับผิดชอบตามสัญญาค้ำประกันจึงยังไม่ขาดอายุความ

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2535 ผู้คัดค้านมีหนังสือยืนยันให้ผู้ร้องในฐานะผู้ค้ำประกันหนี้ตามสัญญาขายลดเช็คให้ชำระหนี้แทนห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามพลาสติก จำนวน 2,707,364.39 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 18 ต่อปี จากต้นเงิน 1,200,000 บาท นับแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2534 จนกว่าจะชำระเสร็จผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้มีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ร้องออกจากบัญชีลูกหนี้ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านว่า คำสั่งของผู้คัดค้านที่ให้ผู้ร้องชำระหนี้ตามสัญญาค้ำประกันสัญญาขายลดเช็คดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายขอให้ยกคำร้องศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้จำหน่ายผู้ร้องออกจากบัญชีลูกหนี้รายที่ 150 ผู้คัดค้านอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์แผนกคดีล้มละลายพิพากษากลับ ให้ผู้ร้องชำระเงินจำนวน 2,707,364.39 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 18 ต่อปี จากต้นเงิน 1,200,000 บาท นับแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2534 จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้คัดค้าน โดยมีเงื่อนไขว่า หากผู้คัดค้านได้รับชำระหนี้จากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามพลาสติก หรือได้รับชำระหนี้จากนางสาวธานี จริยเศรษฐวงศ์ นางสาวนิภา จริยเศรษฐวงศ์ ผู้ค้ำประกันแล้วเพียงใด ก็ให้สิทธิได้รับชำระหนี้ในคดีนี้ลดลงเพียงนั้นผู้ร้องฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้เป็นยุติว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามพลาสติกเป็นหนี้ลูกหนี้ตามสัญญาขายลดเช็คเป็นเงิน 2,707,364.39 บาท โดยมีผู้ร้องเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ดังกล่าว ต่อมาศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามพลาสติกเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2534 ลูกหนี้ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามสัญญาขายลดเช็คต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม

2534 ซึ่งศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลูกหนี้ได้รับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามพลาสติกแล้ว ต่อมาผู้คัดค้านอาศัยอำนาจตามมาตรา 119 แห่ง
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มีหนังสือลงวันที่ 9 มิถุนายน 2538 แจ้งให้ผู้ร้องชำระหนี้
ตามสัญญาค้ำประกันพร้อมดอกเบี้ย ผู้ร้องได้มีหนังสือปฏิเสธหนี้ภายในกำหนด 14 วัน เมื่อ
ผู้คัดค้านสอบสวนแล้ว เห็นว่าผู้ร้องเป็นหนี้ลูกหนี้ตามสัญญาค้ำประกันจริง จึงได้ทำหนังสือยืนยัน
ไปยังผู้ร้องคดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่าหนี้ที่ผู้ร้องต้องรับผิดชอบตามสัญญาค้ำประกัน
ตามที่ผู้คัดค้านได้มีหนังสือยืนยันให้ผู้ร้องชำระหนี้ นั้น ขาดอายุความแล้วหรือไม่ เห็นว่าผู้ร้องได้
ทำสัญญาค้ำประกันห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามพลาสติกซึ่งไปทำสัญญาขายลดเช็คต่อลูกหนี้โดย
ยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526 ต่อมาห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามพลาสติกถูก
ศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เมื่อลูกหนี้ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามสัญญาขายลดเช็คจำนวน
2,707,956.19 บาท จากกองทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามพลาสติกเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม
2534 และศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งถึงที่สุดอนุญาตให้ลูกหนี้ได้รับชำระหนี้จำนวน 2,707,364.39 บาท
อายุความตามสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ที่มีต่อห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามพลาสติกจึงย่อมระงับขาด
ในวันยื่นคำขอรับชำระหนี้ดังกล่าวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/14 (3)
หรือ มาตรา 173 (เดิม) อันเป็นโทษแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามพลาสติก และย่อมเป็นโทษแก่ผู้ร้อง
ในฐานะผู้ค้ำประกันซึ่งยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาตรา 692 ที่บัญญัติว่า "อายุความระงับขาดเป็นโทษแก่ลูกหนี้ นั้น ย่อมเป็นโทษแก่ผู้ค้ำประกัน
ด้วย" ต่อมาเมื่อลูกหนี้ถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ผู้คัดค้านจึงได้ใช้อำนาจตาม
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119 มีหนังสือทวงหนี้ให้ผู้ร้องชำระหนี้ตามสัญญา
ค้ำประกัน เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2538 ซึ่งยังไม่เกินกำหนด 10 ปี นับแต่วันที่อายุความได้ระงับขาด
ลงหนี้ที่ผู้ร้องต้องรับผิดชอบตามสัญญาค้ำประกันจึงยังไม่ขาดอายุความที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า
ผู้คัดค้านมีหนังสือเรียกให้ผู้ร้องชำระหนี้ตามสัญญาค้ำประกันชอบแล้วนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย
ฎีกาผู้ร้องฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

ศิริชัย สวัสดิ์มงคล · จำลอง สุขศิริ · พิชัย เตโชพิทยาบูล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7898/2542>